

ชื่ออื่น :

ไม้ต้นขนาดเล็ก สูง 6-15 ม. เปลือกสีน้ำตาลอมเทา แตกเป็นร่องละเอียดตามแนวตั้ง เปลือกในสีขาว หน่น มีเส้นใย ใบ กว้าง 5-10 ซม. ยาว 17-30 ซม. ก้านใบยาว 3-9 ซม. รูปรีถึงไข่กลับ หรือใบหอกกลับ ปลาย ทุ้งเรียว โคนแคบ ขอบใบไม่จักหรือจักตื้นๆ เส้นใบ 9-15 คู่ ดอก สีขาวถึงสีชมพูหรือออกแดง เป็นช่อ ใหญ่ ยาว 6-13 ซม. ตั้งตรงหรือแผ่กระจาย ที่ปลายกิ่งหรือซอกใบ หรือใต้แผลใบ แกนกลางดอกมีเส้นผ่า ศูนย์กลาง 5-8 มม. ที่โคน ก้านดอกยาวได้ถึง 0.5 ซม. หลอดกลีบเลี้ยงยาว 5-7 มม. รูปกรวย มี 4 สัน เกสรัง ปลายมี 4 พู เกือบ เท่ากัน ยาว 5-10 มม. กลมหรือรูปไข่กว้าง กลีบดอก 4 กลีบ กว้าง 1.2-1.7 ซม. ยาว 3-5 ซม. รูปขอบขนาน โคนเชื่อมกับหลอดเกสรเพศผู้ โกล้โคน เกสรเพศผู้ยาว 2.5-4 ซม. เรียง 4-7 วง สีขาวมี แต้มชมพู หรือแดง โกล้โคน รังไข่ 4 ช่อง ก้านเกสรเพศเมีย เล็กกว่า เกสรเพศผู้ เล็กน้อย ผล กว้าง 4-6 ซม. ยาว 6-9 ซม. รูปไข่ถึงรี โคนเรียวแหลม เป็นเหลี่ยมเมื่อตัดขวาง ไม่เป็นสัน สุกสีเขียวอ่อน พบในป่าดิบ เขาหินปูน

ข้อมูลอ้างอิง : ไข่ม่อน การ์ดเนอร์ พินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต, ไม้ป่าภาคใต้ - พิมพ์ครั้งที่ 1.- กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2559. 792 หน้า.

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

